

Umaadelighed i Drifkevarer, navnlig Brændeviin, som den ærede sidste Taler omtalte. Jeg har med Bedrøvelse seet og seer saa ofte, hvor sorgeligt det er, at et menneskeligt Væsen kan falde saa dybt, som det i denne Henseende kan, men jeg kan derfor ingenlunde være enig i at forsvare Bestemmelser som de her foreslaaede. Jeg veed, at det er en almindelig Sædvane, at navnlig Landmændene eller Bønderne; som den ærede sidste Taler nævnte, seer deres Smørrebød med sig, naar de kjøre til Kjøbmanden med deres Sæd; og jeg gad dog nok vide, dersom der virkelig er nogen lovlig eller sømmelig Brændeviinsdriften til i Verden, om det da ikke skulde være den, naar Kjøbmanden skænker en saadan Mand en Snaps til hans Mad. Jeg kan ikke forstaae, at det i nogen Henseende skulde være usømmeligt, og jeg skal derfor gjøre mig Plid for at faae denne Bestemmelse ud af Loven; den kan ikke passe der, og bør ikke staae der; den er usømmelig paa det Sted, den staaer.

A. Sage: Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) indtager jo en noget egen Stilling til denne Lov, og det undrer mig derfor heller ikke, at han var lidt vred over, at nogle af disse Bestemmelser bleve hvad han kaldte gjort latterlige. Der er forøvrigt mange andre Bestemmelser i denne Lov, som med samme Grund som disse, men kun paa en anden Maade kunde være gjorte latterlige; men jeg troer, at det ærede Medlem kom til at sige Noget, som ikke var ganske billigt, nemlig, at der i de senere Aar havde vist sig en Tilbøielighed her i Thinget til at drive Gjak med Lovgivningsarbejderne. Vi have i det Hele taget ikke været saa fornøielig stemte i de sidste Par Aar, at vi skulde være meget oplagte til Munterhed; vi have tværtimod havt Lovgivningsarbejder her i Thinget, som der kunde være mere Anledning til at græde over end til at være munter over. — Det er Tilfældet i alle Lande og ved alle Love, eller idetmindste ved de fleste af dem, at der kan findes Udtryk og Bestemmelser, som man kan gjøre latterlige, naar man vil lægge an derpaa. Jeg indrømmer imidlertid, at denne Lov indeholder saa meget Godt, at jeg for min

Person har fundet mig taalmodig i det meget Gale, der er dert; men, naar jeg støder paa saadanne Bestemmelser som disse, saa er det min Pligt at fremhæve dem og raade dem, der alvorligen ville tænke derover, til at stemme imod dem, og det er dette, jeg har gjort i nærværende Tilfælde. Dersom Bestemmelserne ere affattede paa en saadan Maade, at de ikke kunne omtales, uden at Folk komme til at lee ad dem, saa er det dog vel Skriverens Skyld og ikke Talerens, der berører dem. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) gif aldeles udenom min Hovedanke imod den foreliggende Bestemmelse, nemlig den blodige Straf, der skal kunne ramme en Mand for denne ubetydelige Forseelse, at skænke en Snaps, den nemlig, at alt hans Forraad af denne Vare skal kunne blive konfiskeret. Selv om Folk lee deraf, kan jeg ikke undlade ogsaa at nævne den Bestemmelse, at Alt, hvad der er foreskrevet om Udsalg og Udskænkning af Brændeviin, ogsaa gælder om al anden stærk Drik, der er blandet eller tilberedet med Brændeviin. Det er dog virkelig et saa vagt Udtryk, at det forekommer mig, at man ikke for Alvor kan tale om at vedtage en sliq Bestemmelse. Jeg skal villig gaae ind paa alle de fornuftige Forholdsregler, som man vil træffe, for at indskrænke og vanskeliggjøre det, man kalder ulovligt Krohold, letfærdigt Udsalg af Brændeviin og Afgang for fiddende Gjæster til at komme til at svire; men jeg troer ikke, at man i denne Henseende udretter Noget, medmindre man sætter en høj Priis paa Tilladelsen til at udskænke Brændeviin og strengt paaseer, at Ingen gjør det uden Tilladelse, men al denne Gaaen i Detail, al denne Beskrivelse af, hvad der kan ske, troer jeg er urigtig. Den ærede Indenrigsminister bemærkede, at Domstolene vel ville vide paa en fornuftig Maade at afgjøre, hvorvidt der har fundet Overtrædelse Sted, men jeg ønsker, at man saa lidt som muligt skal henvise sliqe Spørgsmaal til Domstolene. Det er ikke rigtigt at vedtage saadanne Bestemmelser, forudsættende, at Afgjørelsen meget ofte vil komme for Domstolene. Jeg maa tillige gjøre opmærksom paa, at ligesaa lidt, som det ærede Medlem for Maribo (Monrad) var be-